ΚΑΙ Η ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΜΕΤΑΞΑΔΩΝ ΣΤΟ ΝΟΜΟ ΕΒΡΟΥ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΙ ΔΥΣΕΠΙΛΥΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΜΕ ΤΟΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΟΙΚΙΣΜΟΥ

Από την κοινότητα Μεταξάδων του νομού Έβρου στάλθηκε προς το υπουργείο χωροταξίας οικισμού και περιβάλλονντος, γενική διεύθυνση οικισμού το ακόλουθο έγγραφο, σχετικά με τα προβλήματα των παραδοσιακών οικισμών:

«Η κοινότητα μας είναι εντελώς αντίθετη για το χαρακτηρισμό του οικισμού Μεταξάδων (έδρα μας), ως παραδοσιακού και επιζητούμε να αποδεχτείτε το αίτημά μας για τον τοιούτον αποχαρακτηρισμό του εν λόγω οικισμού, γιατί οι λόγοι που αναφέρονται στα 7172/3/15/15-3-1979 και 7175/17-3-1979 έγγραφα του υπουργείου δημοσίων έργων, γενική διεύθυνση οικισμού, για τη σκοπιμότητα καθιερώσεως του παραδοσιακού οικισμού, αποδείχνονται εντελώς ανεπαρκείς και πως δεν πάρθηκαν τα απαραίτητα μέτρα για την αποτροπή δυσμενών εξελίξεων στην περαιτέρω οικιστική ανάπτυξη των

παραδοσιακών οικισμών, που έτσι καταδικάστηκαν σε αφανισμό. Συγκεκριμένα: 1) Ενώ το χωριό μας είναι παραμεθόριο από Ανατολή και βορρά (Τουρκία, Βουλγαρία) και επίβαλλεται πάνω απ’ όλα η συγκράτηση του πληθυσμού μας, πράγμα, πού επιτεύχθηκε μέχρι σήμερα, εν τούτοις, το μέτρο του παραδοσιακού οικισμού σταμάτησε κάθε πρόοδο και ανάπτυξη στον οικισμό μας και οι κάτοικοι προσανατολίζονται να τον εγκαταλείψουν, αφού η διαβίωσή τους έγινε προβληματική και ἐν πολλοῖς επικίνδυνη, αφού είναι ὑποχρεωμένοι δημότες μας να κακουταί σε ετοιμόρροπα σπίτια. Ακόμη δεν μπορούν να κτίσουν αποθήκες και στάβλους, αφού δεν τους χορηγούν άδεια οικοδομής, με αποτέλεσμα να είναι υποχρεωμένοι να συγκατοικούν με τα ζώα και να έχουν τις ζωοτροφές μέσα στα σπίτια τους, όπως γινόταν παλιά.

2 Ο πραγματικός παραδοσιακός τύπος οικοδομών μας, λιθόκτιστος, ισόγειος ή ανώγειος με ένα ή δύο δωμάτια και παράθυρα «φεγγίτες» κατάλληλος μόνο, για την περίοδο της Τουρκοκρατίας, έχει εξαφανι- σθεί και αναπληρώθηκε με το ισχύ- οντα τύπο κεραμοσκεπούς οικίας με ένα ή δύο δωμάτια, χωρίς τις στοι- χειώδεις συνθήκες φωτισμού κλπ., με τη

σύγχρονη άποψη. Αυτού του είδους τις οικοδομές προσπαθούν οι κάτοικοι μας να προσαρμόσουν στις βασικές ανάγκες διαβιώσεως τους χρησιμοποιούντες το μπετόν και τα τούβλα, αφού η πέτρα κατάντησε πολυδάπανη και δεν υπάρχουν ειδι- κοί τεχνίτες για το πελέκημα και κάνοντες τες 2όροφους, γιατί δεν ἔ- χουν χώρο επεκτάσεως.

»Αφού εμποδίζεται η αλλαγή αυ- τή και δεν τούς επιτρέπεται σύν τοις άλλοις να ανεγείρουν αποθήκες και σταύλους, είναι υποχρεωμένοι εκ των πραγμάτων οι κάτοικοι να φύγουν οπωσδήποτε γιατί η ζωή τους παύει να είναι στοιχειωδώς ἀνθρω- πινη, πράγμα που θα έκανε και κά- θὲ άλλος άνθρωπος στη θέση τακ

Ήδη οι εργαζόμενοι στη Δυτική Γερ- μανία που εξηδήλωσαν την επιθυ- μία να κατασκευάσουν οικία στους Μεταξάδες, εγκατέλειψαν την προσ- πάθεια και άρχισαν να παίρνουν α- μερίσματα στην Αλεξανδρούπολη, Καβάλα, Θεσσαλονίκη και Αθήνα.

Έτσι, ασφαλώς, πρόκειται να έχουμε σύντομα ερειπωμένους παραδοσια- κούς οικισμούς. Αν αυτό συμφέρει ειδικά για τον Έβρο, έχει καλώς, αν όμως επιδιώκουμε να συγκρατήσου- με τον πληθυσμό μας, ιδιαίτερα στις ακριτικές περιοχές μας, θα πρέπει το ταχύτερο δυνατό, το θέμα να επα-

νέλθει από του αρμόδιου και η φωνη των αρμόδιων εκπροσώπων του ΟΤΑ οι οποίοι αγνοήθηκαν κατά την έκδοση του από 13.1.78 ΦΕΚ 594 διατάγματος περί χαρακτηρισμού των 400 παραδοσιακών οικισμών του κράτους.

»Επαναλαμβάνουμε, ότι:

α) Αποκλείεται να πείσουμε τους κατοίκους μας να ζήσουν με τις συνθήκες προ 100–150 χρόνων, οὔτε είναι δυνατό να επιδιώξουμε το παρόμοιο, εκτός αν θεωρήσουμε αυτούς άλλης κατηγορίας ανθρώπους.

β) Δεν υπάρχουν πλέον ειδικοί τεχνίτες της παλαιάς εποχής, αλλά οὐτε τα κατάλληλα υλικά και το κόστος τους δεν είναι καθόλου προσιτό.

γ) Καθημερινά ανακύπτουν οἱβαρότατα προβλήματα επισκευής επεκτάσεως κλπ. παλαιών οικοδομών για την εξασφάλιση βασικών όρων διαβιώσεως των κατοίκων, πού μένουν ανέπλυτα και οι κάτοικοί μας ευρίσκονται σε διαρκή ἀναστάτωση.

δ) Το χωριό στερείται φωτογραφ-
φου και πρέπει να έρθει από το Δι-
δυμότειχο, τριάντα χιλιόμετρα.
ε) Οι άδειες οικοδομών θα έπρε-
πε να εκδίδονται στην Αλεξανδρού-
πολη και όχι στην Καβάλα και μάλ-
ιστα από τον πρόεδρο της κοινότη-
τας, στα πλαίσια των υφισταμένων
αρμοδιοτήτων του (εγκ. 170/1977
Υπουργείου δημοσίων έργων).
στ) Υπάρχουν ερειπωμένες οικο-
δομές που μπορούσαν να ξαναφτια-
χτούν χωρίς τους περιορισμούς ἀ-
μοιομορφίας με τις πέριξ οικοδομές
και που μπορεί να είναι παλαιάς και ά-
παράδεκτης για τη σύγχρονη επο-
χή μας κατασκευής.
ζ) Ο τύπος των παραδοσιακών οἰ-
κοδομών, που μας στείλατε, είναι
εντελώς άσχετος με τον δικό μας
τύπο οικοδομών.
η) Υπάρχουν ετοιμόρροπες οικο-
δομές, που στεγάζουν κατοίκους μας
και δεν τους δίνουν άδεια ανακατα-
σκευής, ενώ υπάρχει κίνδυνος και
ταρρεύσεως με ανθρώπινα θύματα.
θ) Πρέπει να εκδίδονται άδειες οἰ-

κοδομών από τον πρόεδρο της κοινότητας για αποθήκες και χώρους σταυλισμού ζώων τουλάχιστον μέχρι 80 τ.μ.

»Τελειώνοντας θέλουμε να ἐπισημάνουμε την επικίνδυνη για την ἀμελίλικτη ανάπτυξη του χωριού μας δημιουργηθείσα κατάσταση, λόγω των περιορισμών του παραδοσιακού χαρακτήρα και να παρακαλέσουμε όπως αναθεωρήσετε τις απόψεις σας εγκρίνοντας τον αποχαρακτηρισμό μας το ταχύτερο δυνατό για να προληφθούν δυσμενέστερες εξελίξεις ἀν πάθε άποψη».